

mértékben hozzájárultak ahhoz, hogy a magyar táncművészet ne csak hungarikum legyen, hanem felkerüljön az Unesco szellemi kulturális örökség listájára – hangsúlyozta Szép Gyula, az emlékfülvetítés ötletgazdája, aki a gondviselés jelének tekinti, hogy Tóni Rudi unokái és dédunokái is részt vesznek az idei Kalotaszent-királyi Népzene- és Néptánc-táborban.

Sepsi Dezső korának leghíresebb primása volt, és a Marosvásárhelyi Filharmónia hivatásos zenészeként dolgozott, de munkásságának a kezdeti időszaka volt gazdagabb. Betegsége miatt nagyon korán, 50 éves korában eltávozott az élők sorából. Tóni Rudolf kétszer is – 1992-ben és 1994-ben – zenélt a táborban. Nagyon jó modora volt a legszeretettebbként számontartott brácsásnak, akit sötétbarna bőre miatt Kormosnak becéztek.

Dézsi Ildikó

(Szabadság, 2015/179. 1., 5. – 2015. augusztus 8., szombat)

„Augusztus 18., kedd [...] 23.00 Táncház és multság. Fellépők: Pál István „Szalonna”, Codoba Florin és a magyarpalatkai zenekar, Varga István „Csipás”, Fodor „Netti” Sándor és barátai. Helyszín: New York színpad. [...] Augusztus 19., szerda [...] 17.00 17. Szent István-napi Néptáncalálkozó: szabadtéri táncház a Postakertben a Kalotaszeg Néptáncgyűjtéssel. Helyszín: Postakert. [...] Augusztus 20., csütörtök [...] 22.00 Heltai folk-kocsmá. Helyszín: Heltai Gáspár Könyvtári Alapítvány. [...] Augusztus 22., szombat [...] 23.00 Heltai folk-kocsmá. Helyszín: Heltai Gáspár Könyvtári Alapítvány.”²⁰⁰
(Szabadság, 2015/184. 5-8. – 2015. augusztus 14., péntek)

Maneszes Márton primástól, nyugalmazott kántortól búcsúznak

*„Vágják az erdei utat, Viszik a magyar fiúkat,
Viszik, viszik szegényeket, szegény magyar legényeket,
Kit felfelé, kit lefelé, Csak nem a hazájuk felé.”*

Marci bácsi, te hazafelé tartasz. Még egy kicsi és végleg otthon vagy. A Jóisten zenekarában a helyed, a banda többi tagja már ott van, várja, hogy hangolhassatok. Mi tudjuk: bármilyen dallam, vagy tánc gében végződik.

200 Részletek a 6. Kolozsvári Magyar Napok programjából.

A magyarszováti Maneszes Márton, kíséri Könczei Bálint, Kostyák Márton és Orbán László – Tranzit Ház, 2002. február 16.

Csak néhány napja hagytál itt bennünket, de csak átmenetileg. Úgy 30, 40, 50 éve vagy velünk, pontosabban mi vagyunk veled. Biztos nem telik el még ilyen hosszú idő ahhoz, hogy megint együtt muzsikáljunk: Magyarszováton bálban, vagy lakodalomban, családi-baráti ünnepeken, népzene-néptánc táborokban, vagy csak úgy, magunk szórakoztatására nálad otthon, kocsmában, Dombfaluban, vagy bármilyen alkalomkor. Azt sem tartom kizártnak, hogy Szent Péter nevenapjára is elszegegyünk – együtt. Te vagy közel, intézkedj!

Mi tőled sokmindent tanultunk: a zene szeretetét, sok-sok dallamot, szöveget, vidámságot, életrealitást, és kitartást. Nagymértékben neked köszönhetően szól a magyarszováti zene a táncházakban és a népzenei színpadokon Kolozsvártól Csík-szeredáig, Budapesttől New Yorkig, vagy akár Tokióig.

Sokan tudják, de még többen nem tudják, hogy nagyon termékeny zenész és szövegíró voltál. Az itt, általam leírtak szerint ez azt jelenti, hogy a szováti és környékbeli közösségek az ősöktől rájuk maradt dallamokon kívül megtanulták tőled azokat a nótákat, táncdallamokat, amiket nekik, számukra találtál ki. „Mind hordozzák a helyi folklór jegyeit”, mondják a szakemberek.

„Fiatalon nem jó szépet szeretni, nem jó szépet szeretni!” – mondtad nekik- nekünk.

Ezt ezelőtt 100 évvel is így tartották, de meg merem kockáztatni azt, hogy 1000 évvel ezelőtt, a honfoglalás idején is úgy mondták, mint ahogy a te hegedűd és az éneked szerint ismerjük.

Betegséged során júniusban nálad jártunk, muzsikáltunk neked, együtt is játsztunk. Azt mondtad akkor, hogy 46 új nótát írtál, rögzíteni kellene. Felvettünk 3-at, 4-et, lehet többet is, akkor nem tudtuk, hogy az utolsókat.

„Zöld az útnak a két széle, de szomorú a közepe” – cseng a fülünkbe...

Most pillanatnyilag szomorúnak tűnik, de gondoljunk arra, hogy néhány év múlva megint veled együtt muzsikálunk abban a NAGY bandában, melyikben a sok éven keresztül téled elmaradhatatlan Botezán János megint társad lesz, mellette a Kodobák, Csipások, a Samuk, az Árusok, Halmos Béla, Sepsi Dezső, Tárkányi Jani és még sokan mások. Aztán majd egyszer mi is jövünk. Hegedűvel, brácsával, bőgővel, egy kis finom itókával. Nyugodjál békében!

Kostyák Alpár

(Szabadság, 2015/211. 3. – 2015. szeptember 15., kedd)

„19.00 GYERMEKTÁNCCHÁZ Bárdos Rékával és a Tarisznyás együttesel.”²⁰¹

(Szabadság, 2015/243. 13. – 2015. október 22., csütörtök)

A MÉRAI BERKI FERENC „ÁRUS” (1931–1995) EMLÉKÉRE címmel rendezik meg a 31. Zurboló Tánc fórumot november 21-én, szombaton este 7 órától a Transzit Házban. Elsőként levetítik az *Árus Feri próbán* című zurbolós portréfilmet, majd a mérai hagyományörző Cifra Néptáncgyűttes lép fel. Fél 8-tól a Zurboló Táncgyűttes *Portré – három etűd az erdélyi cigánymuzsikusok táncaiból a mérai Berki Ferenc „Árus” emlékére* című táncszínházi előadását tekinthetik meg az érdeklődők. A program tánczással zárul, közreműködik Fodor Sándor „Netti, Tóni Rudolf, Berki Béla „Árus” és a Harmadik zenekar. Mindenkit szeretettel várnak.

(Szabadság, 2015/267. 14. – 2015. november 19., csütörtök)

„Történt ugyanis, hogy Sipos Ferenc kolozsvári egyetemistaként egy szobában lakott barátjával, Szilágyi Andrással (Bandival). Mindketten magukkal hozták családjukból a muzsikálás örömét. Könczei Csilla és Kallós Zoli bácsi bátorította őket, hogy járjanak a kolozsvári tánc házba. Kallós Zoltán később, 2000-ben szakmai bizonylatot is kiállított számukra, amelyben többek között pontosította a zenekar megalakulásának évét is. Ebből idézünk: „A Piros Pántlikás zenekar 1985-ben alakult Sipos Ferenc kezdeményezésére. Célja a magyarlapádi és a környékbeli Kis-Küküllő menti falvak autentikus népzenejének éltetése és az utánuk jövő generációknak való továbbadása.” Dr. Szabó Zoltán tanította meg őket arra, hogyan kell zenekarban muzsikálni, és nem kottából, hanem felvételtől tanulni a népzene. Kezdtől kialakulni a csapat a

201 Részlet a *Tornamóka és tortamóka a tízéves Életfával* programból.